

SXEDIO.E35

12.2.1911: ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Στα **1909** με την επίλυση του Αρχιεπισκοπικού ζητήματος και της ανόδου του Κιτίου Κυρίλλου στο θρόνο του Αποστόλου Βαρνάβα, τα κομματικά πάθη άρχισαν να κοπάζουν και η αντιπαράταξη μειωνόταν σταδιακά.

Μέχρι το Απρίλη του **1911** που προκηρύχθηκαν οι νέες δημοτικές εκλογές τα πράγματα άρχισαν να καταλαγιάζουν μια και οι Κιτιακοί και οι Κυρηνειακοί, είχαν τώρα συμφιλιωθεί.

Ωστόσο, παρά τα όσα περίμεναν όλοι μόλις δόθηκε το εναρκτήριο λάκτισμα για τις εκλογές οι αντίπαλοι βρέθηκαν και πάλι εφόπλου λόγχη.

Ο παλαιοπολιτικός και ηγέτης των κυρηνειακών Αχιλλέας Λιασίδης το έφερε βαρέως, γιατί είχε εκδιωχθεί τόσο από το Δημαρχείο Λευκωσίας τόσο και από το Νομοθετικό και περισσότερο γιατί τη δημαρχιακή έδρα κατείχε ένας μωαμεθανός, ο Σεφκέτ Βέης με αντιδήμαρχο τον επίσης τούρκο Τζεμάλ Εφένδη που είχαν εκλεγεί το **1908** στη διάρκεια της οξείας αντιπαράθεσης των δύο παρατάξεων.

Ετσι όταν προκηρύχθηκαν οι νέες δημαρχιακές εκλογές από παντού άρχισαν να ακούονται φωνές για αποφυγή προεκλογικού αγώνα που τόσο είχε ζημιώσει τους χριστιανούς κυρίως, ενώ στη Λευκωσία έγιναν προσπάθειες για μοιρασμό της εξουσίας μεταξύ των δυο παρατάξεων στις οποίες αναμίχθηκε μάλιστα και ο Αρχιεπίσκοπος Κύριλλος.

Τώρα ήταν Αρχιεπίσκοπος και είχε την έγνοια πως θα ένωνε το ποίμνιο του σε αντίθεση πριν τρία χρόνια που προσέβλεπε σε θώκους.

Ο Αχιλλέας Λιασίδης όμως δεν δεχόταν με κανένα τρόπο τις μεσολαβητικές προτάσεις και εκείνο που δέχθηκε μόνο ήταν να αποφευχθεί η επανεκλογή Τούρκου δημάρχου και αυτό μόνο μετά τις εκλογές.

Στις 12 Φεβρουαρίου η εφημερίδα των Κιτσιακών "Κυπριακός Φύλαξ" προειδοποιούσε:

"Μετά ψυχικού άλγους βλέπομεν ότι και αι προσεχείς και εγγίζουσαι δημοτικά εκλογαί εν Λευκωσία θα διεξαχθώσιν υφ' ας ακριβώς συνθήκας προτριετίας, δύο δηλονότι αντίπαλοι συνδυασμοί ελληνικοί θα αμφισβητήσωσι την νίκην, ενώ οι τούρκοι θα караδοκώσι να υπαρπάξωσι και πάλιν το Δημαρχ. αξίωμα. Ούτε η κινδυνεύουσα εθνική τιμή της Κυπριακής πρωτεύουσης ούτε αι πολλαπλαί αυτής ανάγκαι, αι χρήζουσαι αμέσως θεραπείας ίσχυσαν να πείσωσιν τον κ. Λιασίδην και τους περί αυτόν, όπως το δημαρχιακόν ζήτημα διευθετηθή εν πνεύματι συμβιβαστικώ, καίτοι εγένοντο πάσαι αι δυναταί παραχωρήσεις και τα πράγματα εξωθούνται ούτε μοιραίως εις νέον αγώναν κομματικόν, ουδεμίαν κεκτημένην αξίαν ηθικήν, μάλλον δε αηδίαν και αποστροφήν εμπνέοντα.

Η Λευκωσία υπό έποψιν δημοτ. διοικήσεως επί 18 ήδη έτη διατελεί εις χειρόνα κατάστασιν πάσης άλλης πόλεως εν τη νήσω και άδηλον επί πόσον έτι χρόνον θα εξακολουθήση η κατάστασης ή και αν δεν αποβή έτι χειρόν, διότι έχομεν το ατύχημα να συνοικώμεν μετά στοιχείου οπισθοδρομικού, καθιστώσι δε αδύνατον την εν φιλικώ πνεύματι σύμπραξιν και συνεργασίαν του Ελληνικού στοιχείου εκείνοι οίτινες αντί πάσης θυσίας της ατυχούς ταύτης πόλεως απαιτούσι το δημαρχ. αξίωμα ως θέσιν βιοποριστικήν.

Και αν αποφεύγομεν οπωσδήποτε τον μέγιστον κίνδυνον να επανίδωμεν Δήμαρχον Τούρκον, ουδεμίαν δυνάμεθα να προσδοκώμεν βελτίωσιν των του Δήμου, διότι δημοτ. αρχή ανεπαρκές έχουσα στήριγμα τας διακομματικές δυνάμεις θα είναι ανίκανος να πράξη τι γενναίον και θέλουσα. Ενώ η εγκατάστασις δημοτ. αρχής εκ προσώπων μη αποβλεπόντων εις οιαδήποτε κομματικά ωφελήματα και μη φοβουμένων οιασδήποτε κομματικής ζημίας θα απέβαινε το άριστον και συντελεστικώτατον μέσον και προς γενικήν βελτίωσιν των του δήμου και προς γενικήν διαλλαγήν και συμφιλίωσιν ης έχει μεγίστην ανάγκην η πόλις αύτη.

Είνε λυπηρόν ότι δεν έχουσι το ηθικόν θάρρος να θυσιάσωσι τα ίδια μικροσυμφέροντα τας μικροφιλοδοξίας και την κομματικήν συναλλαγήν εις το γενικόν συμφέρον της πόλεως και εις την εθνικήν μάλιστα τιμήν της ελληνικής κοινότητος εν αυτή και τείνοντες αλλήλοις φιλίαν και αδελφικήν χρεία να συνεργασθώσιν υπέρ της προόδου και της ευημερίας αυτής. Υπάρχει δι' εν εν τη πόλει ταύτη ευρύ στάδιον ποικίλης και κοινωφελούς εργασίας, δι' ης η τύχη των κατοίκων θα εβελτιούτο σημαντικώτατα.

Και αν μόνον τα δημοτικά πράγματα έπασχον και θα πάσχωσι, της τύχης των άξιοι είναι οι πολίται οίτινες ανέχονται την καστάστασιν ταύτην και την υποθάλλουσι μάλιστα ενθαρρύνοντες τας κομματικές διαιρέσεις και αντιθέσεις και θεραπεύοντες άλλων συμφέροντα και μικροφιλοδοξίες.

(Μεταγλώττιση)

"Με ψυχικό άλγος βλέπουμε ότι και οι προσεχείς και προσεγγίζουσες δημοτικές εκλογές στη Λευκωσία θα διεξαχθούν υπό τις ίδιες ακριβώς συνθήκες όπως έγιναν πριν από τρία χρόνια, δύο δηλαδή αντίπαλοι συνδυασμοί ελληνικοί θα αμφισβητήσουν τη νίκη, ενώ οι τούρκοι θα караδοκούν να υπαρπάξουν και πάλι το Δημαρχ. αξίωμα. Ούτε η εθνική τιμή της Κυπριακής πρωτεύουσας που κινδυνεύει ούτε οι πολλαπλές ανάγκες, που έχουν άμεσης ανάγκης θεραπείαν ίσχυσαν για να πείσουν τον κ. Λιασίδη και όσους βρίσκονται γύρω του, όπως το δημαρχιακό ζήτημα διευθετηθεί μέσα σε συμβιβαστικό πνεύμα, παρόλον ότι έγιναν όλες οι δυνατές παραχωρήσεις και τα πράγματα εξωθούνται ούτε μοιραίως σε νέο κομματικό αγώνα, που δεν εμπνέει καμμιά ηθική αξία, μάλλον παρά αηδία και αποστροφή.

Η Λευκωσία υπό έποψη δημοτ. διοίκησης για 18 ήδη χρόνια διατελεί σε χειρότερη κατάσταση από κάθε άλλη πόλη στη νήσο και είναι άγνωστο για πόσο ακόμη χρόνο θα εξακολουθήσει η κατάσταση ή και αν δεν αποβεί ακόμη χειρότερος, διότι έχουμε το ατύχημα να

έχουμε συνοίκους, στοιχείο οπισθοδρομικό, που καθιστά αδύνατη τη σύμπραξη σε φιλικό πνεύμα και συνεργασία του Ελληνικού στοιχείου εκείνοι οι οποίοι αντί κάθε θυσίας της ατυχούς αυτής πόλης απαιτούν το δημαρχ. αξίωμα ως θέση βιοποριστική.

Και αν απεφεύγαμε οπωσδήποτε το μέγιστο κίνδυνο να δούμε ξανά Δήμαρχο Τούρκο, καμιά βελτίωση δεν μπορούμε να προσδοκούμε για τα πράγματα του Δήμου, διότι δημοτ. αρχή έχουσα ανεπαρκές στήριγμα τις διακομματικές δυνάμεις, θα είναι ανίκανη να πράξει κάτι γενναίο έστω και αν θέλει. Ενώ η εγκατάσταση δημοτ. αρχής από πρόσωπα που δεν αποβλέπουν σε οποιαδήποτε κομματικά ωφελήματα και δεν φοβούνται οποιεσδήποτε κομματικές ζημιές θα απέβαινε το άριστο και συντελεστικότερο μέσο και προς γενική βελτίωση των πραγμάτων του δήμου και προς γενική διαλλαγή και συμφιλίωση την οποία έχει μέγιστη ανάγκη η πόλη αυτή.

Είναι λυπηρό γιατί δεν έχουν το ηθικό θάρρος να θυσιάσουν τα δικά τους μικροσυμφέροντα, τις μικροφιλοδοξίες και την κομματική συναλλαγή στο γενικό συμφέρον της πόλης και στην εθνική μάλιστα τιμή της ελληνικής κοινότητας σ' αυτή και τείνοντες μεταξύ τους φιλία και αδελφική ανάγκη να συνεργασθούν υπέρ της προόδου και της ευημερίας αυτής. Υπάρχει δε στην πόλη αυτή ευρύ στάδιο ποικίλης και κοινωφελούς εργασίας, με την οποία η τύχη των κατοίκων θα βελτιωνόταν σημαντικώτατα.

Και αν μόνο τα δημοτικά πράγματα έπασχαν και θα πάσχουν, είναι άξιοι της τύχης τους οι πολίτες οι οποίοι ανέχονται την κατάσταση αυτή και την υποθάλλουν μάλιστα ενθαρρύνοντας τις κομματικές διαιρέσεις και αντιθέσεις και θεραπεύοντες συμφέροντα και μικροφιλοδοξίες άλλων.

Με τον κίνδυνο να εκλεγεί και πάλι τούρκος δήμαρχος ο Αρχιεπίσκοπος Κύριλλος (πρώην ηγετικό στέλεχος της Κιττιακής κίνησης) κινήθηκε και κάλεσε τις δυο παρατάξεις σε σύσκεψη και υπέβαλε διπλή

πρόταση: Είτε να αναδειχθεί ο υποψήφιος Δήμαρχος με κλήρο είτε να μοιρασθεί ο Λιασίδης την Προεδρία του δημαρχείου με ένα άλλο Κιτσιακό για ενάμιση χρόνο ο καθένας (η θητεία ήταν τριετής). Εγγραφε σχετικά η "Φωνή της Κύπρου" στις 26/11 Φεβρουαρίου 1911:

"Την παρελθούσαν Πέμπτην η Α. Μ. ο Αρχιεπίσκοπος εκάλεσε τινάς των συμπολιτών ημών προς ους εξέθηκε την ανάγκην του να ληφθή πρόνοια ίνα εν η περιπτώσει δεν κατορθωθή η επίτευξις συμβιβασμού μεταξύ των αντιμαχομένων μερίδων, όπως μη γένηται ψηφοφορία κατά τας προσεχείς δημοτικές εκλογάς Λευκωσίας περισωθή η εθνική φιλοτιμία και μη συμβή ότι κατά την παρελθούσαν τριετίαν, ότε ως Δήμαρχος εξελέγη Οθωμανός.

Και όσον μεν αφορά το ζήτημα τούτο, γενική εξεδηλώθη γνώμη και απόφασις περί μη επαναλήψεως του κακού εκείνου, αλλά και γνώμαι διάφοροι αντιηλλάγησαν περί του αν ήτο δυνατόν να ονομασθώσιν άνευ εκλογής έξ πρόσωπα, τρία εκ της μιάς και τρία εκ της ετέρας μερίδος, ν' αποφασίσει δ' ο κλήρος περί του προσώπου του Προέδρου.

Αλλ' αι αντιρρήσεις επί της γνώμης ταύτης αντετάχθησαν και εν τέλει οι συνελθόντες απεφάσισαν να συνεννοηθώσι μετά των εκλογέων των και συνέλθωσιν πάλιν σήμερον εις Αρχιεπισκοπήν προς σύσκεψιν.

(Μεταγλώττιση)

" Την παρελθούσα Πέμπτη η Α. Μ. ο Αρχιεπίσκοπος κάλεσε μερικούς συμπολίτες προς τους οποίους εξέθεσε την ανάγκη να ληφθεί πρόνοια όπως σε περίπτωση που δεν κατορθωθεί η επίτευξη συμβιβασμού μεταξύ των αντιμαχομένων μερίδων όπως μη γίνει ψηφοφορία κατά τις προσεχείς δημοτικές εκλογές Λευκωσίας περισωθεί η εθνική φιλοτιμία και μη συμβεί ότι κατά την παρελθούσα τριετία, όποτε ως Δήμαρχος εξελέγη Οθωμανός.

Και όσον αφορά το ζήτημα τούτο, γενική

εκδηλώθηκε γνώμη και απόφαση για μη επανάληψη του κακού εκείνου, αλλά και ανταλλάγηκαν διάφορες γνώμες για το αν ήταν δυνατό να ονομασθούν χωρίς εκλογή έξι πρόσωπα, τρία από τη μια και τρία από την άλλη μερίδα, να αποφασίσει δε ο κλήρος για το πρόσωπο του Προέδρου.

Αλλά οι αντιρρήσεις στη γνώμη αυτή αντιτάχθησαν και στο τέλος οι συνελθόντες αποφάσισαν να συνεννοηθούν με τους εκλογείς τους και να συνέλθουν πάλι σήμερα στην Αρχιεπισκοπή προς σύσκεψη".

Ο Αχιλλέας Λιασίδης, ηγετικό στέλεχος της Κυρηνειακής παράταξης, ο οποίος είχε δεχθεί τόσες ήττες και είχε αποκλεισθεί από το Νομοθετικό Συμβούλιο και το Δημαρχείο, δεν ήθελε να ακούσει για συνεργασία και απέρριψε τις προτάσεις επιμένοντας σε εκλογές.

Στις 17/2 Μαρτίου κατήγγελλε μέσω της εφημερίδας του "Πατρίς" και παρέθετε παράλληλα και τα παρασκήνια που είχαν προηγηθεί:

"Διά της εκλογής δεν θα εξαφθώσι τα κατευνασθέντα πάθη ως διΐσχυρίζονται τινες ουδέ θα διεξαχθή εν κομματικώ παροξυσμώ η δημοτική εκλογή αν ο λαός της Λευκωσίας αφεθή ανεπηρέαστος και αν εννοηθή υπό πάντων ότι κόμματα πλέον δεν υπάρχουν τη πόλει ημών και ότι τα δημόσια αξιώματα πρέπει να αναλαμβάνουσιν οι άνδρες εκείνοι ους ήθελεν αναδεικνύει διά της ψηφου του ο λαός και ουχί η θέλησις των ολίγων εν τω στενώ πνεύματι της συναλλαγής.

Εκ του ευρέος πνεύματος του υπέρ των λαϊκών ελευθεριών κινούμενοι δεν απεδέχθημεν γενομένας προτάσεις αίτινες και την προσωρινήν προσωπικήν ημών φιλοτιμίαν και τα ιδιαίτερα ημών συμφέροντα εθεράπευσον, αλλά κατεπάτουν τα δικαιώματα του λαού και σφαγίαζον την ψήφον αυτού.

Προυτάθη ημίν να δεχθώμεν προς αποφυγήν των δημοτικών εκλογών υπό του λαού να τεθή το όνομα ημών και το όνομα άλλου τινος ανήκοντος εις πρώην

Κιτσιακούς εις κληρωτίδα και εκείνος ούτινος το όνομα ήθελεν εξαχθή πρώτον εξ αυτής να αναγορευθή δήμαρχος. Την πρότασιν ταύτην την καταλύουσιν την δύναμιν των δημοτών και αντιδρύνουσιν την δύναμιν των ολίγων απολυταρχικήν απερρίψαμεν και εχαρακτηρίσαμεν ως όλως επιζήμιον και από εθνικής απόψεως και από του συμφέροντος του προέδρου του δήμου. Διά τους αυτούς ωσαύτως λόγους ηρνήθημεν να δεχθώμεν την άλλην πρότασιν των ιδίων καθ' ην παραμεριζομένης και πάλιν της εκλογής κατά το ήμισυ μεν του τριετούς χρονικού διαστήματος θα είχομεν την προεδρίαν ημείς κατά δε το άλλο ήμισυ έτερος εκλεκτός αυτών.

Η αξίωσις ημών κατ' αμφοτέρας τας προτάσεις υπήρξεν ότι έπρεπε να γίνη η εκλογή υπό του λαού και ότι προς αποφυγή παντός κομματικού παροξυσμού δυναμένου να επηρεάση ολεθρίας ενδεικνυόμενας συνεννοήσεις επί ζητημάτων είναι να διεξαχθώσιν αι δημοτικά εκλογαί όλως αφατρίαστοι, άνευ προσωπικών εξάψεων και μακράν πάσης κομματικής διαπάλης. Διά της αντιπροτάσεως ημών ταύτης εις ην επιμείναμεν και επιμένομεν, όχι μόνον καθίστανται σεβαστά τα κτησθέντα υπό του λαού δικαιώματα, αλλά και αίρεται πας φόβος δυνάμενος να διαταράξη τα κοινωνικά ημών πράγματα".

(Μεταγλώττιση).

"Με την εκλογή δεν θα εξαφθούν τα πάθη που έχουν κατευνασθεί όπως δι' ισχυρίζονται κάποιοι ούτε θα διεξαχθεί σε κομματικό παροξυσμό η δημοτική εκλογή αν ο λαός της Λευκωσίας αφεθεί ανεπηρέαστη και αν εννοηθεί από όλους ότι δεν υπάρχουν πλέον κόμματα στην πόλη μας και ότι τα δημόσια αξιώματα πρέπει να αναλαμβάνουν οι άνδρες εκείνοι τους οποίους αναδεικνύει με την ψήφο του ο λαός και όχι η θέληση των ολίγων στο στενό πνεύμα της συναλλαγής.

Κινούμενοι από το ευρύ πνεύμα υπέρ των λαϊκών ελευθεριών δεν αποδεχθήκαμε προτάσεις που έγιναν

οι οποίες θεράπευαν και την προσωρινή προσωπική μας φιλοτιμία και τα ιδιαίτερα μας συμφέροντα, αλλά καταπατούσαν τα δικαιώματα του λαού και σφαγίαζαν την ψήφο του.

Μας προτάθηκε να δεχθούμε προς αποφυγή των δημοτικών εκλογών από το λαό να τεθεί το όνομα μας και το όνομα κάποιου άλλου που ανήκει σε πρώην Κιτσιακούς στην κληρωτίδα και εκείνος του οποίου το όνομα θα εξαχθεί πρώτο από αυτή να αναγορευθεί δήμαρχος. Την πρόταση αυτή που καταλύει τη δύναμη των δημοτών και αντιδρύει τη δύναμη των ολίγων απορρίψαμε ως απολυταρχική και χαρακτηρίσαμε ως όλως επιζήμια και από εθνικής απόψεως και από του συμφέροντος του προέδρου του δήμου. Γιά τους ίδιους επίσης λόγους αρνηθήκαμε να δεχθούμε την άλλη πρόταση των ιδίων κατά την οποία παραμερίζοντας και πάλι την εκλογή κατά το μισό μεν του τριετούς χρονικού διαστήματος θα είχαμε την προεδρία εμείς κατά δε το άλλο μισό άλλος εκλεκτός τους.

Η αξίωση μας σύμφωνα με τις δυο προτάσεις υπήρξεν ότι έπρεπε να γίνει η εκλογή από το λαό και ότι προς αποφυγή κάθε κομματικού παροξυσμού που μπορούσε να επηρεάσει ολέθριες ενδεικνυόμεμες συνεννοήσεις σε ζητήματα είναι να διεξαχθούν οι δημοτικές εκλογές χωρίς φατρίες, χωρίς προσωπικές εξάψεις και μακρυά από κάθε κομματική διαπάλη. Με την αντιπρόταση μας αυτή στην οποία επιμέναμε και επιμένουμε, όχι μόνον καθίστανται σεβαστά τα δικαιώματα που απέκτησε ο λαός, αλλά και αίρεται κάθε φόβος που μπορεί να διαταράξει τα κοινωνικά μας πράγματα.

Ακολούθησε μια δεύτερη σύσκεψη υπό την προεδρία του Αρχιεπισκόπου κατά την οποία δεν κατέστη δυνατό να γεφυρωθούν οι διαφορές, παρά μόνο σε συμβιβασμό που θα γινόταν μετά τις εκλογές. Ο συμβιβασμός προέβλεπε ότι το αξίωμα του δημάρχου θα αναλάμβανε η παράταξη εκείνη της οποίας το άθροισμα των ψήφων θα ήταν μεγαλύτερο. Εγγραφε η "Φωνή της Κύπρου" στις 5/18 Μαρτίου 1911:

"Η δευτέρα σύσκεψις η γενομένη μεταξύ πολιτών τινών τη μεταμεσημβρίαν του παρελθόντος Σαββάτου υπό την προεδρίαν της Α. Μ. του Αρχιεπισκόπου, εν τη Αρχιεπισκοπή, εν σχέσει με τας προσεγγιζούσας εκλογάς του δημαρχείου Λευκωσίας επέφερεν εν μέρει ευάρεστον αποτέλεσμα.

Κατ' αυτήν απεφασίσθη και υπεγράφη έγγραφον όπως εν η περιπτώσει δεν κατορθωθή μέχρι της ημέρας της ψηφοφορίας να επέλθη συμβιβασμός τις μεταξύ των διαμαχομένων επιλυθή το ζήτημα της εκλογής του Προέδρου του Δημοτικού συμβουλίου ως ακολούθως:

Πρόεδρος ν'αναδεικνύεται εκείνος όστις θα έφερεν επιτυχόντα μεγαλείτερον αριθμόν συμβούλων εκ του συνδυασμού του. Εν η δε περιπτώσει εξελέγοντο τρεις εξ εκατέρου των συνδυασμών, ν' αθροίζωνται αι ψήφοι και των τριών εκλεγομένων, Πρόεδρος δε να αναδεικνύεται εκ του συνδυασμού εκείνου, όστις έλαβε τας περισσότερας ψήφους.

(Μεταγλώττιση)

"Η δεύτερη σύσκεψη που έγινε μεταξύ κάποιων πολιτών το μεσημέρι του παρελθόντος Σαββάτου υπό την προεδρία της Α. Μ. του Αρχιεπισκόπου, στην Αρχιεπισκοπή, σε σχέση με τις προσεγγίζουσες εκλογές του δημαρχείου Λευκωσίας επέφερε μερικώς καλά αρεστό αποτέλεσμα.

Κατ' αυτήν αποφασίστηκε και υπεγράφη έγγραφο όπως σε περίπτωση που δεν κατορθωθεί μέχρι την ημέρα της ψηφοφορίας να επέλθει συμβιβασμός μεταξύ των διαμαχομένων επιλυθεί το ζήτημα της εκλογής του Προέδρου του Δημοτικού συμβουλίου ως ακολούθως:

Πρόεδρος να αναδεικνύεται εκείνος ο οποίος θα επιτύγχανε μεγαλύτερο αριθμό συμβούλων από τον συνδυασμό του. Σε περίπτωση που θα εκλέγονταν τρεις από κάθε συνδυασμό να αθροίζονται οι ψήφοι και των τριών εκλεγομένων, Πρόεδρος δε να αναδεικνύεται από τον συνδυασμό εκείνο, ο οποίος πήρε τις περισσότερες ψήφους.

Τη συμφωνία δέχθηκε και ο Λιασίδης, ο οποίος εξέφρασε τη χάρη του ότι με αυτήν τουλάχιστον δεν θα εκλεγόταν Τούρκος δήμαρχος. Εγγραφε στις 3/16 Μαρτίου στην εφημερίδα του "Πατρίς" καλώντας τους ψηφοφόρους να ψηφίσουν ουσιαστικά κορδόνι τον συνδυασμό του:

"Ευτυχώς εξησφαλίσθη η εκλογή Ελληνας δημάρχου διά την πόλιν κατά τας διασκέψεις αίτινες εγένοντο τη παρελθούσα εβδομάδι εν τη Αρχιεπισκοπή προσκλήσει της Α. Μακαριότητος.

Πολλά ζητήματα του δήμου έχουσιν ανάγκην ταχείας και περιεσκεμμένης λύσεως, πρέπει δε ο λαός να εκλέξη τους ικανούς και ισχυράν την θέλησιν έχοντας να εργασθώσιν εν πνεύματι ειρηνικώ και απροσωπολήπτω προς επίλυσιν των σπουδαίων επειγόντων τούτων ζητημάτων.

Ημείς και οι φίλοι ημών έχομεν την ειλικρινή διάθεσιν να συντελέσωμεν υπέρ της αναδείξεως του δήμου Λευκωσίας εν παντί έργω προάγοντι την ηθικήν και υλικήν ευημερίαν της πόλεως και διανοίγοντι νέας οδούς ευημερίας εις τους δημότας. Διά τούτο και θαρρούντως ζητούμεν την ψήφον του λαού υπέρ ολοκλήρου του συνδυασμού εις ον ανήκομεν. Εις τον λαόν δε απόκειται διά της ψήφου του να παράσχη ημίν την τιμήν να πραγματοποιήσωμεν όλους τους υπέρ της ευημερίας του δήμου της πρωτευούσης της Κύπρου πόθους ημών.

(Μεταγλώττιση)

Ευτυχώς εξησφαλίστηκε η εκλογή Ελληνα δημάρχου για την πόλη κατά τις διασκέψεις οι οποίες έγιναν την παρελθούσα εβδομάδα στην Αρχιεπισκοπή με πρόσκληση της Α. Μακαριότητος.

Πολλά ζητήματα του δήμου έχουν ανάγκην ταχείας και περιεσκεμμένης λύσης, πρέπει δε ο λαός να εκλέξει τους ικανούς και εκείνους που έχουν ισχυρή τη θέληση να εργασθούν σε πνεύμα ειρηνικό και απρόσωπο προς επίλυση των σπουδαίων επειγόντων

αυτών ζητημάτων.

Εμείς και οι φίλοι μας έχουμε την ειλικρινή διάθεση να συντελέσουμε υπέρ της ανάδειξης του δήμου Λευκωσίας με κάθε έργο που προάγει την ηθική και υλική ευημερία της πόλης και θα διανοίγει νέες οδούς ευημερίας στους δημότες. Γι' αυτό ζητούμε την ψήφον του λαού υπέρ ολόκληρου του συνδυασμού στον οποίο ανήκομε. Στο λαό δε απόκειται με την ψήφο του να μας δώσει την τιμή να πραγματοποιήσουμε όλους πόθους μας υπέρ της ευημερίας του δήμου της πρωτεύουσας της Κύπρου.